Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

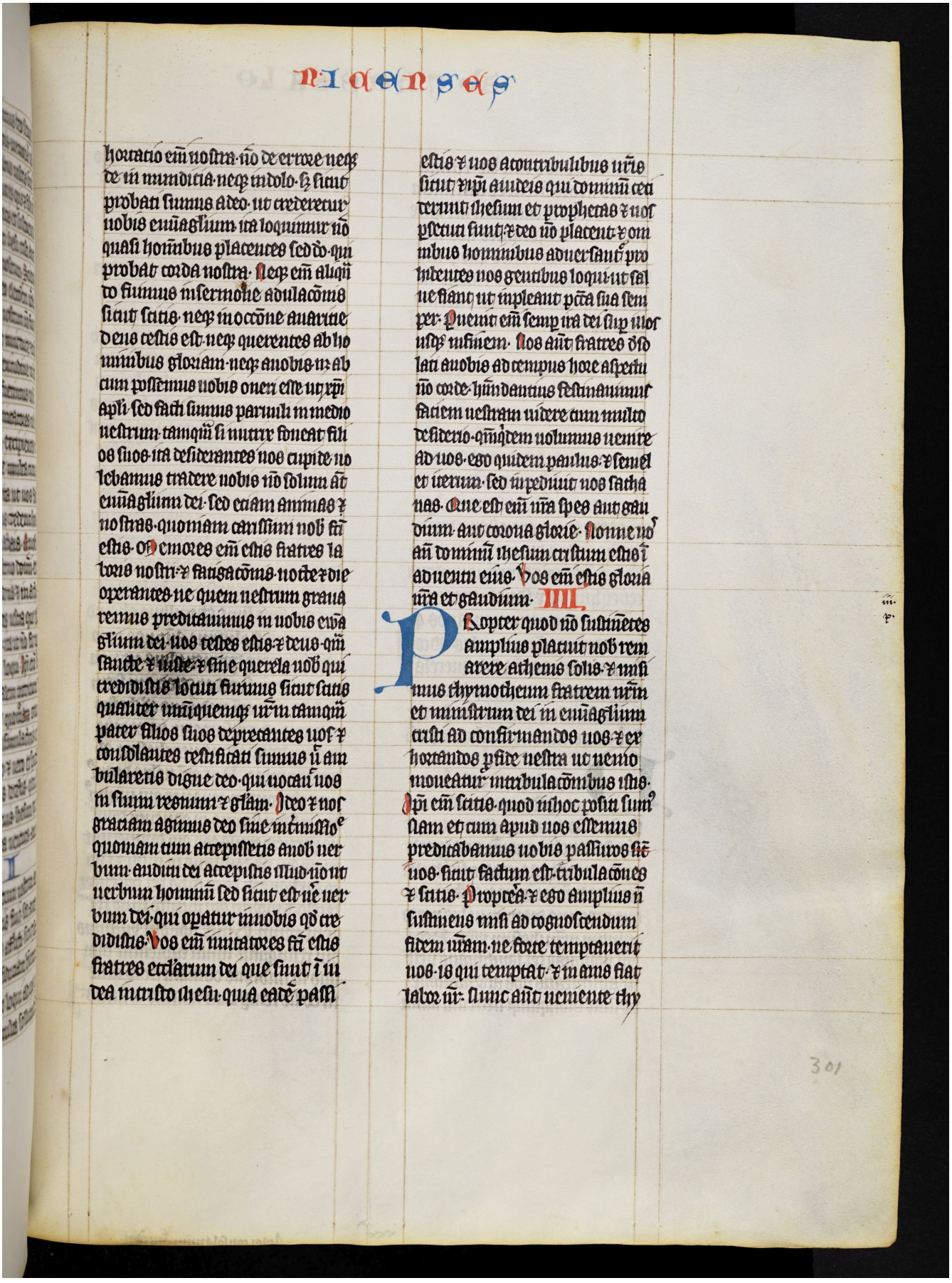

hortatio eñ nostra ñ de errore neq̄
de im mundicia neq̄ in dolo ꝛ sicut
probati sumus a deo ut crederetur
nobis euāgl'ium ita loquimur ñ
quasi hoīnibus placentes sed deo qui
probat corda nostra. Neq̄ enī aliq̄n
do fuimus in sermone adulacōnis
sicut scitis neq̄ in occōne auaritie
deus testis est neq̄ querentes ab ho
minibus gloriam neq̄ a vobis nec ab
alīs possemus vobis onori esse ut xp̄i
apl'i sed facti sumus paruli in medio
vestrum tamq̄ si nutrix foueat filī
os suos ita desiderantes vos cupide vo
lebamus tradere vobis ñ solum aūt
euāgl'ium dei sed etiam animas ꝛ
nostras quoniam carissimi nob fīī
estis. Memores enī estis fratres la
boris nostri ꝛ fatigacōnis nocte ꝛ die
operantes ne quem vestrum grauā
remus predicauimus in vobis euā
gl'ium dei vos testes estis ꝛ deus q̄m
sancte ꝛ iuste ꝛ sine querela vob qui
credidistis fuimus sicut scitis
qualiter vnūquemq̄ vr̄m tamq̄m
pater filios suos deprecantes vos ꝛ
consolantes testificati sumus ī am
bulare vos digne deo qui vocauit vos
in suum regnum ꝛ gl'iam. Ideo ꝛ nos
gratiam agimus deo sine intermissiōe
quoniam cum accepisset a nob ver
bum auditus dei accepistis illud ñ ut
verbum hominū sed sicut est vēre ver
bum dei qui operatur in vobis qui cre
didistis. Vos enī imitatores fīī estis
fratres ecclēsiarum dei que sunt ī iu
dea in christo ih̄u quia eadē passi
estis ꝛ vos a conterribulibus vr̄is
sicut ⁊ xp̄i a iudeis qui dominū eti
am occiderunt ih̄m et prophetas ꝛ nos
persequti sunt ꝛ deo ñ placent ꝛ om
nibus hominibus aduersant prohi
bentes nos gentibus loqui ut sal
ue fiant ut impleant pēcā sua sem
per. Peruenit enī semp in deū sup illos
ira in finem. Nos aūt fratres orfi
lani a vobis ad tempus hore aspectu
ñ corde hīī damus festinantius
faciem vestram videre cum multo
desiderio quā quidem voluimus venire
ad vos. ego quidem paulus ꝛ semel
et iterum. sed impediuit nos satha
nas. Quae est enī nra spes aut gau
dium aut corona gloriē. Nonne vos
aūt dominū ih̄m christum eius ī
aduentu eius. Vos enī estis gloria
nra et gaudium. IIII.

Propter quod nō sustinentes
amplius placuit nob rem
anere athenis solis ꝛ mīs
imus thymotheum fratrem vr̄m
et ministrum dei in euāgl'ium
christi ad confirmandos vos ꝛ ex
hortandos pro fide vestra ut nemo
moueatur in tribulacōnibus istis.
Ipī enī scitis quod in hoc positi sum
us et cum apud vos essemus
predicabamus vobis passuros
nos sicut factum est scitis. Propter
ea ꝛ ego amplius ñ
sustinens mīs ad cognoscendum
fidem vestram ne forte temptauerit
vos is qui temptat ꝛ in cassum fiat
labor nr̄. Nunc aūt ueniente thy